

hvem Bevisbyrden paahviler; men jeg ser ikke rettere, end at Omstændighederne paa den Tid, Loven udkom, vare saadanne, at det med Føie maatte forekomme Regjeringen, at der var utvivlsom og paatrængende Nødvendighed for at udstede den; thi vel havde Regjeringen som ommeldt den 25de Juli afgivet en Neutralitetserklæring, men det var aldeles uberegnetligt, hvor hastig, i hvor umiddelbar Nærhed af os og i hvilket Omfang Begivenhederne muligens kunde udvikle sig saaledes, at et saadant Beløb som det i Loven omhandlede nødvendigt maatte staa til Raadighed for at møde alle Eventualiteter.

Mod selve den foreløbige Lovs Indhold og den Maade, hvorpaa Regjeringen i denne gennem Udstedelse af Kreditbeviser har søgt at tilvejebringe de fornødne Pengemidler, finder jeg heller Intet at erindre. Hvad jeg imidlertid ikke har kunnet anse for retfærdiggjort, idetmindste efter hvad der hidtil fra Ministeriets Side er blevet os forelagt, er Regjeringens Undladelse af saa hurtig som mulig derefter at sammentalde Rigsdagen for at saa sin Handlemaade godkjendt og muligens yderligere Foranstaltninges trufne, om Saadant maatte være fornødent. Jeg kan ikke tillægge de Grunde, som man herimod har villet gjøre gjældende, og som findes tilstrækkelig gjendrevne ovenfor i Flertallets Udtalelser, nogen Vægt, og jeg tror, at der fra Rigsdagens Side er al Grund til at være temmelig nøielseende paa dette Punkt. Men jeg maa paa den anden Side erkjende, at der i den Gang, Begivenhederne umiddelbart derefter toge, i Forbindelse med den Omstændighed, at den ordentlige Rigsdags Sammentrædelse var forholdsvis nær forestaaende, har ligget en Anledning for Ministeriet til at undlade Sammentaldelsen, der, om den ikke retfærdiggjør, saa dog væsentlig undskylder dens Fremførd i saa Henseende, saa at det er fuldt vel forsvaret, at der i nærværende Tilfælde ikke af den Grund søges noget Ansvar gjort gjældende imod det.

Da man saaledes som anført, ikke har kunnet saa de Dplysninger, som man ansaa fornødne

for at sælde en grundet Dom om Ministeriets konstitutionelle, politiske og finansielle Forhold i Slutningen af Juli og i Begyndelsen af August Maaned, maa vi afholde os fra overhovedet at dømme derom. Der savnes vel ingenlunde konstitutionelle Midler til at fremtvinge de manglende Dplysninger, men disse bør man vogte sig for at benytte, naar Nødvendigheden ikke ligefrem fordrer det.

Lovforslaget, som det foreligger, gaar ud paa en Stadsfæstelse af den foreløbige Lov. Af Hensyn til Landets Kredit vil det være nødvendigt at stadsfæste Loven for de anvendte 2 Millioners Vedkommeende, hvad man end ellers dommer om den hele Foranstaltning. Noget af Flertallet have anset det for det Retteste, baade med Hensyn til Formen og til Realiteten, kun at stadsfæste Loven for den Del af Beløbet, der er anvendt, medens Andre finde det tilstrækkeligt, idet Loven stadsfæstes i sin Helhed, at der tages et Forbehold om, at de endnu ikke anvendte 3 Millioner kun kunne udgives, naar Bestemmelse om deres Anvendelse er truffen af Bevillingsmyndigheden. Det er iøvrigt en Selvfølge, at en Stadsfæstelse af den foreløbige Lov ikke foregriber Rigsdagens Ret til at undersøge og tage Beslutning angaaende de paagjældende Summers rette og forsvarelige Anvendelse.

Den Gang, Krigsbegivenhederne have taget efter den 1ste August, har holdt vort Fædreland udenfor en nærmere Berøring af Krigen og alle de Ulykker, den fører med sig. Vi ville ikke udtale nogen Dom om, hvorvidt dette kan tilregnes Regjeringen eller ikke, men det har ikke kunnet Andet end udøve en væsentlig Indflydelse paa vor Opfattelse af, hvorledes Rigsdagen bør stille sig til den foreliggende Sag. Det er kun igjennem disse Overveielser og af det nævnte Hensyn, at Flertallet tror at kunne tilraade den foreløbige Lovs delvise Stadsfæstelse, eller dens fuldstændige Stadsfæstelse med et Forbehold, dog kun idet vi udtrykkelig erklære, at det sker, naagtet vi ikke, efter de foreliggende Dplysninger, kunne danne os en bestemt og grundet Mening om Ministeriets Holdning og Forholdsregler i Begyndelsen af den udbrudte Krig.